

Temps Pasqual - Segon diumenge

[Ac 2, 42-47](#)

[1 Pe 1,3-9](#)

[Jn 20, 19-31](#)

Després d'haver celebrat un important esdeveniment o d'haver viscut una diada agradable, sempre ens sap greu que s'hagi acabat, i voldríem que aquell fet es perllongués. Però en la nostra vida humana els esdeveniments i les diades són fets puntuals. Aquests dies els cristians estem celebrant el gran esdeveniment de la Resurrecció de Jesús i allarguem la festa durant cinquanta dies. Però cal dir que l'esdeveniment de la resurrecció de Jesús, el celebrem o no, és un fet que abasta tot temps i tot moment. En Déu no hi ha temps ni moments, tot és present. L'escena de l'aparició de Jesús als apòstols en el cenacle ens dona les pistes per descobrir la resurrecció de Jesús en els temps presents. **"...estant tancades les portes..."** Els deixebles per por als jueus s'han tancat a pany i forrellat. Però per a Jesús ressuscitat les portes tancades no són cap obstacle per fer-se present. Per a Jesús no hi ha portes tancades. Ell és present arreu. Ell va dir de si mateix que era la porta, i una porta sempre oberta perquè tothom, qui volgués entrar a la seva relació, a la seva amistat, a la seva vida, hi pogués entrar. On hi ha portes obertes hi ha presència de Resurrecció, el Ressuscitat hi és!. El nostre món comença a ser un món de portes obertes: la facilitat de mobilitat, comunicació i informació, la consciència que molts reptes humans són qüestions d'àmbit global, crea consciència de portes obertes. Aquests moments actuals en els que es promociona el diàleg entre cultures i entre religions, són moments de resurrecció. Els cristians, doncs, sabem que vivim en un moment propici per viure la resurrecció. **"pau a vosaltres!"** Són unes paraules molt repetides per Jesús ressuscitat. El món també viu uns moments propicis de resurrecció, per més que, malauradament, encara hi ha molts enfrontaments. Però el crit de "no a la guerra", és un crit molt generalitzat. La sensibilitat actual ben acusada en contra del terrorisme o contra la violència domèstica o en qualsevol altre àmbit, ens són unes altres clares mostres. Vivim moments de resurrecció! **"s'alegraren..."** Hem d'alegrar-nos de viure el temps que vivim. Són presència de resurrecció. Sovint s'adopten postures com les de Tomàs, postures pessimistes i negatives davant del nostre moment actual, i titllen de "somiatriutes" o ingenus els qui saben veure els valors dels moments actuals. Joan XXIII a aquells els nomenava "profetes de calamitats". Cal adonar-se dels mals del món present. N'hi ha! Però cal mirar, sobretot, els bons signes dels temps, signes de resurrecció. **"...jo us envio"** Jesús, com diríem avui dia, és "proactiu". Ell és el que va venir a trobar-nos, no va esperar que nosaltres hi anéssim. Jesús va complir una missió, va ser un missioner per fer-se el trobadís als homes i dones, especialment als necessitats. L'església és essencialment missionera, no viu per si mateixa sinó per a la humanitat, forma part d'ella i dintre de la humanitat ha de ser "proactiva". **i...nosaltres?!** cada u de nosaltres es podria preguntar si és persona oberta a la relació, persona de concòrdia, persona amb visió i actuació positiva. Ara, nosaltres, com els primers cristians, com ens narra el llibre dels Fets dels Apòstols, compartirem el pa el vi, signe privilegiat de la presència de Jesús Ressuscitat. Tant de bo ens faci persones obertes, pacificadores, positives i compromeses.

ETIQUETES

[MISSIÓ](#) [PORTES](#) [RESURECCIO](#) [PAU](#) [ALEGRIA](#) [TEMPS](#) [MOMENTS](#)